

LXXIII.

Forslag til Lov

om

Fiskeriet i Danmark.

(Fremfat i Folkethinget den 9de December 1887 af Indenrigsminister Jørgensen.)

I. Saltvandsfiskeri.

Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Paa dansk Søterritorium skal det med de i denne Lov fastsatte Begrænsninger staa Enhver, der enten har Indfødsret eller har haft fast Ophold her i Landet i mindst 5 Aar, frit for at drive Fiskeri overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse ifølge Lovlig Adkomst er erhvervet.

Alle Andre skal det være forbudt at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium; dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for, at der fremdeles som hidtil, saavel af svenske som af danske Underfaatter drives Fiskeri i Øresund mellem Vinierne Guldberghoved—Kullen mod Nord og Stevns—Falssterbo mod Syd, og ejheller for det Sildefiskeri, der for Tiden drives af svenske Underfaatter under Bornholm.

§ 2.

Naar Nogen lovlig har indtaget en Fiskeplads og behørig har afmærket sine Redskaber, maa han ikke, saalænge han holder disse udsatte og benytter dem til sit Fiskeri, fortrænges fra Stedet eller forulempes i Fiskeriet af andre Fiskere.

Sættes eller driver anden Mands Redskab i det først udsatte, maa Ejeren af hint tage Skade for Hjemgjæld, om Skade forarsages ham.

Naar Vaadfiskere befinde sig i Nærheden af faststaaende Fiskeredskaber, skulle de træffe de nødvendige Foranstaltninger for at undgaa at forulempe disse. Tilføje de dem Skade, paahviler Ansvar, forsaavidt de faste Redskaber have været tydeligt afmærkede, Vaadfiskerne, medmindre disse godtgjøre, at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er dem utilregnelig.